31998L0048

DIREKTIVA 98/48/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. srpnja 1998.

o izmjeni Direktive 98/34/EZ o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske unije, a posebno njegove članke 100.a i 213.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [2],

u skladu s postupkom predviđenim člankom 189.b Ugovora [3],

budući da:

(1) U svrhu promicanja neometanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta trebalo bi osigurati što veću transparentnost budućih nacionalnih pravila i propisa koji se odnose na usluge informacijskog društva, i to izmjenom Direktive 98/34/EZ [4].

(2) Širok raspon različitih usluga u smislu članaka 59. i 60. Ugovora imat će koristi od mogućnosti što ih informacijsko društvo pruža na daljinu, elektronički i na osobni zahtjev primatelja usluga.

(3) Područje bez unutarnjih granica koje se sastoji od unutarnjeg tržišta omogućuje da pružatelji takvih usluga razviju prekogranične aktivnosti s ciljem povećanja svoje konkurentnosti te na taj način pruža državljanima nove mogućnosti slanja i primanja informacija bez obzira na granice, a korisnicima nove oblike pristupa robi i uslugama.

(4) Proširenje područja primjene Direktive 98/34/EZ ne bi trebalo spriječiti države članice da vode računa o različitim socijalnim, društvenim i kulturnim implikacijama koje su svojstvene dolasku informacijskog društva; budući da posebno korištenje proceduralnih pravila koja se odnose na usluge informacijskog društva predviđene tom Direktivom ne bi trebale utjecati na mjere kulturne politike, posebno u audiovizualnom području, koje bi države članice mogle usvojiti u skladu s pravom Zajednice vodeći računa o svojim lingvističkim razlikama, svojim specifičnim nacionalnim i regionalnim karakteristikama i svojoj kulturnoj baštini; budući da bi razvoj informacijskog društva u svakom slučaju trebao državljanima Europe osigurati osebujan pristup europskoj kulturnoj baštini u digitalnom okružju.

(5) Nije predviđeno da se Direktiva 98/34/EZ odnosi na nacionalne propise povezane s osnovnim pravima, kao što su ustavne odredbe o slobodama izražavanja te, konkretnije, slobodu tiska; budući da nije predviđeno niti da se odnosi na opće kazneno pravo; budući da se, nadalje, ne odnosi na sporazume između kreditnih institucija uređene prema privatnom pravu, a posebno na sporazume o izvršenju plaćanja između kreditnih institucija.

(6) Vijeće Europe naglasilo je potrebu za stvaranjem jasnog i stabilnog pravnog okvira na razini Zajednice u svrhu promicanja razvoja informacijskog društva; budući da pravo Zajednice i propisi koji posebno uređuju unutarnje tržište, uključujući načela zajamčena Ugovorom kao i sekundarnim zakonodavstvom, već sadržavaju osnovni pravni okvir za razvoj takvih usluga.

(7) Trebalo bi omogućiti da se postojeća nacionalna pravila i propisi koji se odnose na sada raspoložive usluge prilagode tako da se uzmu u obzir nove usluge informacijskog društva, bilo s ciljem osiguranja bolje zaštite općeg interesa ili, s druge strane, radi pojednostavnjenja takvih pravila i propisa kada njihova primjena nije primjerena ciljevima koje nastoje postići.

(8) Bez koordinacije na nivou Zajednice, ta predvidiva regulatorna aktivnost na nacionalnoj razini može dovesti do restrikcija u području slobodnog kretanja usluga i slobode poslovnog nastana, rezultat čega bi mogla biti ponovna fragmentacija unutarnjeg tržišta, prekomjerna regulacija te regulatorne nedosljednosti.

(9) U svrhu osiguranja stvarne i djelotvorne zaštite ciljeva od općeg interesa uključenih u razvoj informacijskog društva postoji potreba za koordiniranim pristupom na razini

[1] SL C 307, 16.10.1996., str. 11. i SL C 65, 28.2.1998., str. 12.
[2] SL C 158, 26.5.1997., str. 1.
[3] Mišljenje Europskog parlamenta od 16. svibnja 1997. (SL C 167, 2.6.1997., str. 238.), Zajedničko stajalište Vijeća od 26. siječnja 1998. (SL C 62, 26.2.1998., str. 48.) i Odluka Europskog parlamenta od 14. svibnja 1998. (SL C 167, 1.6.1998.). Odluka Vijeća od 29. lipnja 1998.
[4] SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

Zajednice kada se rješavaju pitanja vezana za aktivnosti s tako jakim transnacionalnim konotacijama kao što su to one koje imaju nove usluge.

(10) Na području telekomunikacijskih usluga usklađivanje na razini Zajednice je već u tijeku ili, u nekim slučajevima postoje dogovori o uzajamnom priznavanju, te budući da se postojećim zakonodavstvom Zajednice predviđaju prilagodbe koje bi uzele u obzir tehnološki razvoj i pružanje novih usluga pa zbog toga većina nacionalnih propisa koji se odnose na telekomunikacijske usluge neće podlijegati obavješćivanju u skladu s ovom Direktivom jer će potpasti pod izuzeća navedena u članku 10. stavku 1. ili članku 1. točki 5. Direktive 98/34/EZ; budući da, bez obzira na to, neke nacionalne odredbe koje su izričito usmjerene pitanjima koja ne podliježu zakonodavstvu Zajednice mogu utjecati na slobodno kretanje usluga informacijskog društva te u tom smislu o njima treba obavješćivati.

(11) Međutim, kada je riječ o ostalim područjima informacijskog društva o kojima se još uvijek malo zna bilo bi preuranjeno koordinirati nacionalna pravila i propise pomoću opsežnog i detaljnog usklađivanja materijalnog prava na razini Zajednice stoga što se još uvijek ne zna dovoljno o obliku koje će te nove usluge imati ili o njihovoj prirodi, da u ovom području još uvijek nema određene regulatorne aktivnosti na nacionalnoj razini te da se potreba i sadržaj takvog usklađivanja u kontekstu unutarnjeg tržišta u ovoj fazi ne može definirati.

(12) Stoga je potrebno očuvati neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta i spriječiti opasnost od ponovne fragmentacije time što će se osigurati postupak za pružanje informacija, održavanje konzultacija i administrativnu suradnju u vezi s novim nacrtima zakona i propisa; budući da će takav postupak između ostalog pomoći osiguravanju djelotvorne primjene Ugovora, a posebno njegovih članaka 52. i 59., te, kada je to potrebno, uočavanju svake potrebe za zaštitom općeg interesa na razini Zajednice; budući da će, pored toga, unaprijeđena primjena Ugovora omogućena takvim postupkom informiranja utjecati na to da se potrebe za pravilima Zajednice reduciraju na one koje su strogo neophodne i proporcionalne u kontekstu unutarnjeg tržišta i zaštite ciljeva od općeg interesa; budući da će, na kraju, takav postupak omogućiti poduzećima da djelotvornije koriste prednosti unutarnjeg tržišta.

(13) Direktiva 98/34/EZ bavi se istim ciljevima i budući da je taj postupak djelotvoran zato što je za postizanje tih ciljeva najsveobuhvatniji; budući da se iskustvo stečeno prilikom provođenja te Direktive kao i postupci predviđeni u njoj mogu primijeniti na nacrt propisa koji se odnose na usluge informacijskog društva; budući da su taj postupak koji ona utvrđuje državna tijela sada dobro usvojila.

(14) Pored toga, u skladu s člankom 7.a Ugovora, unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica u kojem je zajamčeno slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala te budući da se Direktivom 98/34/EZ predviđa samo postupak administrativne suradnje a ne i usklađivanje materijalnih propisa.

(15) Stoga je, sa stanovišta pravnog okvira navedenih usluga, izmjena Direktive 98/34/EZ, radi njezine primjene na nacrt pravila i propisa o uslugama informacijskog društva, najprimjereniji pristup za djelotvorno udovoljavanje potrebama za transparentnošću na unutarnjem tržištu.

(16) Trebalo bi predvidjeti obavješćivanje, posebno kada je riječ o propisima koji će se vjerojatno razviti u budućnosti; budući da će vjerojatno s obzirom na njihovu raznolikost i budući rast usluge koje se pružaju na daljinu, elektronski te na osobni zahtjev primatelja usluga (usluge informacijskog društva) iziskivati i generirati najveći broj novih pravila i propisa; budući da se u skladu s tim mora osigurati obavješćivanje o nacrtu pravila i propisa koji se odnose na te usluge.

(17) Specifična pravila o preuzimanju i obavljanju uslužnih djelatnosti koje se mogu obavljati na gore opisani način trebalo bi prema tomu priopćiti čak i kada su uključena u pravila i propise čija je svrha općenitija; budući da, međutim, ne treba obavješćivati o općim propisima koji ne sadrže odredbe koje se izričito odnose na takve usluge.

(18) „Pravila o preuzimanju i obavljanju uslužnih djelatnosti" odnose se na pravila koja utvrđuju zahtjeve koji se odnose na usluge informacijskog društva, kao što su oni koji se odnose na pružatelje usluga, usluge i primatelje usluga te gospodarske djelatnosti koje se mogu obavljati elektronički na daljinu i na osobni zahtjev primatelja usluga; budući da su u skladu s tim, na primjer, pokrivena pravila o poslovnom nastanu pružatelja usluga, posebno onih koji su ovlašteni ili imaju dozvole; budući da se odredba koja se izričito odnosi na usluge informacijskog društva mora smatrati jednim

od takvih pravila čak i kada je dio nekog općenitijeg propisa; budući da, s druge strane, mjere od neposrednog i osobnog interesa za neke specifične primatelje (kao na primjer telekomunikacijske dozvole) ne bi bile pokrivene.

(19) Prema članku 60. Ugovora, kako ga tumači sudska praksa, „usluge" se odnose na one usluge koje se obično pružaju za naknadu; budući da te karakteristike nema kada je riječ o djelatnostima koje obavlja država bez ekonomske koristi, a u kontekstu svojih dužnosti posebno u socijalnom, kulturnom, obrazovnom i području pravosuđa; budući da nacionalne odredbe koje se odnose na te aktivnosti nisu pokrivene definicijom iz članka 60. Ugovora pa prema tome nisu obuhvaćene ovom Direktivom.

(20) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje područje primjene Direktive Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja ([1]), kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([2]), ili bilo kojim budućim izmjenama.

(21) U svakom slučaju, ova Direktiva ne odnosi se na nacrt nacionalnih odredbi usmjerenih na prenošenje sadržaja direktiva Vijeća koje su na snazi ili čekaju na usvajanje utoliko što se već konkretno razmatraju; budući da ona prema tomu ne obuhvaća ni nacionalna pravila niti propise koji transponiraju Direktivu 89/552/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ, niti transponiranje bilo kojih budućih izmjena ili nacionalnih pravila i propisa ili onih koji se naknadno usvoje u kontekstu Direktive 97/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. travnja 1997. o zajedničkom okviru za davanje općih ovlaštenja i pojedinačnih dozvola za telekomunikacijske usluge ([3]).

(22) Pored toga, trebalo bi predvidjeti izuzetne slučajeve kod kojih bi se mogla odmah usvojiti pravila i propisi vezani za usluge informacijskog društva te budući da tu mogućnost treba dopustiti isključivo u hitnim slučajevima povezanim s ozbiljnim i nepredvidljivim okolnostima, kao što su to okolnosti o kojima se prethodno nije znalo i porijeklo kojih se ne može pripisati bilo kakvoj aktivnosti državnih tijela dotične države članice, zbog toga da se ne ugrozi cilj koji je svojstven ovoj Direktivi – prethodno obavljanje konzultacija i administrativna suradnja.

([1]) SL L 298, 17.10.1989., str. 23.
([2]) SL L 202, 30.7.1997., str. 1.
([3]) SL L 117, 7.5.1997., str. 15.

(23) Primjereno je da neka država članica na dvanaest mjeseci – ili eventualno osamnaest mjeseci u slučaju da se o tome donese zajedničko stajalište Vijeća – odgodi usvajanje nacrta propisa koje se odnose na usluge samo kada se taj nacrt propisa odnosi na neko pitanje koje je u opsegu prijedloga za donošenjem neke direktive, propisa ili odluke što ih je Komisija već podnijela Vijeću; budući da tu obvezu mirovanja može relevantnoj državi članici nametnuti Komisija samo ako nacrt nacionalnih mjera sadržava odredbe koje nisu sadržajno usklađene s prijedlogom koji je podnijela Komisija.

(24) Definicija okvira za pribavljanje informacija i održavanje konzultacija na razini Zajednice, kao što je to utvrđeno ovom Direktivom, preduvjet je za dosljedno i djelotvorno sudjelovanje Zajednice u radu koji uključuje pitanja povezana s regulatornim aspektima usluga informacijskog društva u međunarodnom kontekstu.

(25) Primjereno je da se u kontekstu provedbe Direktive 98/34/EZ, Odbor naveden u njezinom članku 5. posebno sastane kako bi razmotrio pitanja koja se odnose na usluge informacijskog društva.

(26) Na isti način, trebalo bi primijetiti da uvijek kada se traži da se o nekoj nacionalnoj mjeri obavijesti u fazi donošenja nacrta na temelju nekog drugog zakona Zajednice, dotična zemlja članica može dati jedno priopćenje u skladu s tim drugim zakonom i navesti da je to priopćenje ujedno i priopćenje za potrebe ove Direktive.

(27) Komisija će u redovitim razmacima istraživati razvoj događaja na tržištu novih usluga iz područja informacijskog društva, naročito u okviru približavanja telekomunikacija, informacijske tehnologije i medija te, kada je to potrebno, poduzeti inicijative za promptno prilagođavanje zakona u svrhu poticanja europskog razvoja novih usluga,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 98/34/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju postupka pružanja informacija u područja tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva".

2. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) unosi se sljedeća nova točka:

„2. ‚usluga', svaka usluga informacijskog društva, to jest svaka usluga koja se obično pruža uz naknadu, na daljinu, elektronskim sredstvima te na osobni zahtjev primatelja usluga.

Za potrebe ove definicije:

— ‚na daljinu' znači da se usluga pruža bez da su strane istodobno prisutne,

— ‚elektronskim sredstvima' znači da se usluga na početku šalje i prima na odredištu pomoću elektroničke opreme za obradu (uključujući digitalnu kompresiju) i pohranu podataka te u potpunosti šalje, prenosi i prima telegrafski, radio vezom, optičkim sredstvima ili ostalim elektromagnetskim sredstvima,

— ‚na osobni zahvat primatelja usluga' znači da se usluga pruža prijenosom podataka na osobni zahtjev.

Indikativna lista usluga koje ova definicija ne obuhvaća nalazi se u Prilogu V.

Ova se Direktiva ne odnosi na:

— usluge radijskog emitiranja,

— usluge televizijskog emitiranja obuhvaćene člankom 1. točkom (a) Direktive 89/552/EEZ (*).

(*) SL L 298, 17.10.1989., str. 23. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 97/36/EZ (SL L 202, 30.7.1997., str. 1.)";

(b) točke 2. i 3. postaju točke 3. i 4.;

(c) umeće se sljedeća nova točka:

‚5. ‚propis o uslugama', zahtjev opće naravi koji se odnosi na uspostavljanje i obavljanje uslužnih djelatnosti u okviru značenja iz točke 2., posebno odredbi koje se odnose na pružatelja usluga, usluge i primatelja usluga, isključujući sva pravila koja nisu izričito usmjerena na usluge definirane u toj točki.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na pravila koja se odnose na pitanja obuhvaćena zakonodavstvom Zajednice iz područja telekomunikacijskih usluga, kako su definirane Direktivom 90/387/EEZ (*).

Ova se Direktiva ne primjenjuje na pravila koja se odnose na pitanja obuhvaćena zakonodavstvom Zajednice iz područja financijskih usluga, kako se netaksativno navedene u popisu koji se nalazi u Prilogu VI. ovoj Direktivi.

Uz izuzetak članka 8. stavka 3., ova se Direktiva ne primjenjuje na pravila koja donesu ili budu donesena za uređena tržišta u smislu Direktive 93/22/EEZ ili od strane ili u korist drugih tržišta ili tijela koja se bave klirinškim poslovima ili namirom na tim tržištima.

Za potrebe ove definicije:

— smatra se da se neki propis izričito odnosi na usluge informacijskog društva kada je, s obzirom na njegovo obrazloženje i praktični dio, specifičan cilj i svrha svih ili nekih njegovih pojedinačnih odredbi regulirati takve usluge na eksplicitan i ciljani način,

— neće se smatrati da je neki propis izričito usmjeren na usluge informacijskog društva ako na te usluge utječe samo posredno i uzgredno.

(*) SL L 192, 24.7.1990., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 97/51/EZ (SL L 295, 29.10.1997., str. 23.).";

(d) točke od 4. do 8. postaju točke od 6. do 10.;

(e) točka 9. postaje točka 11. i glasi:

‚11. ‚tehnički propis', tehničke specifikacije i ostali zahtjevi ili propisi koji se odnose na usluge, uključujući odgovarajuće administrativne odredbe pridržavanje kojih je obavezno, *de jure* ili *de facto*, kada je riječ o stavljanju na tržište, pružanju neke usluge, poslovnom nastanu nekog operatera usluga ili korištenju u nekoj državi članici ili najvećem dijelu iste, kao i zakonima i drugim propisima država članica, osim onih navedenih u članku 10. koji zabranjuju proizvodnju, uvoz, marketing ili korištenje nekog proizvoda ili zabranjuju pružanje ili korištenje neke usluge ili poslovni nastan kao operatera usluga.

De facto tehnički propisi uključuju:

— zakone i druge propise neke države članice koji se odnose na tehničke specifikacije ili druge zahtjeve ili propise o uslugama ili na profesionalne kodekse ili kodekse prakse koji se sa svoje strane odnose na tehničke specifikacije ili druge zahtjeve ili propise o uslugama, pridržavanje kojih ostavlja dojam usklađenosti s obvezama što ih nameću gore spomenuti zakoni i drugi propisi,

— dobrovoljne sporazume u kojima je ugovorna stranka neko državno tijelo, a koji u općem interesu osiguravaju poštovanje tehničkih specifikacija ili drugih zahtjeva ili propisa koji se odnose na usluge, uz izuzeće specifikacija iz natječaja za javne nabave,

— tehničke specifikacije ili druge zahtjeve ili pravila o uslugama povezane s fiskalnim ili financijskim mjerama koje utječu na potrošnju proizvoda ili usluga kroz poticanje pridržavanja takvih tehničkih specifikacija ili drugih zahtjeva ili propisa o uslugama; nisu uključene tehničke specifikacije ili drugi zahtjevi ili propisi o uslugama povezani s nacionalnim sustavima socijalnog osiguranja.

Ovo uključuje tehničke propise koje nameću službe imenovane od strane država članica, a koji se nalazi na popisu Komisije do 5. kolovoza 1999. (*), u okviru Odbora spomenutog u članku 5.

Isti postupak koristi se također za izmjenu te liste.";

(f) točka 10. postaje točka 12., a prvi podstavak glasi:

„12. ‚nacrt tehničkog propisa', tekst neke tehničke specifikacije ili drugog zahtjeva ili propisa o uslugama, uključujući administrativne odredbe, formulirane s ciljem njihova donošenja ili donošenja u obliku nekog tehničkog propisa, koji je u fazi pripreme tijekom koje se još uvijek mogu napraviti bitne izmjene."

3. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odbor se sastaje u posebnom sastavu kako bi razmotrio pitanja koja se odnose na usluge informacijskog društva.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Kada je riječ o propisima koji se odnose na usluge, Komisija i Odbor mogu se savjetovati s fizičkim ili pravnim osobama iz industrije ili iz akademske zajednice, a kada je to moguće i predstavničkim tijelima koja su sposobna dati stručno mišljenje o socijalnim i društvenim ciljevima i posljedicama bilo kojeg nacrta propisa koji se odnosi na usluge te uzeti u obzir njihov savjet kad god se to od njih traži."

4. Šesti podstavak članka 8. stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Što se tiče tehničkih specifikacija ili drugih zahtjeva ili propisa koji se odnose na usluge navedene u trećoj alineji drugog podstavka točke 11. članka 1., komentari ili podrobna mišljenja Komisije ili država članica mogu se odnositi samo na aspekte koji bi mogli ometati trgovini ili, kada je riječ o pravilima i uslugama, slobodno kretanje usluga ili slobodu poslovnog nastana operatera usluga, a ne na fiskalne ili financijske aspekte te mjere."

5. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Države članice odgađaju:

— za 4 mjeseca donošenje nacrta tehničkog propisa u obliku dobrovoljnog sporazuma u smislu druge alineje drugog podstavka točke 11. članka 1.,

— ne dovodeći u pitanje stavke 3., 4. i 5., za šest mjeseci donošenje bilo kojeg drugog nacrta tehničkog propisa (osim nacrta propisa o uslugama),

od datuma kada Komisija primi priopćenje spomenuto u članku 8. stavku 1. ako Komisija ili druga država članica u roku od tri mjeseca od tog datuma dostavi detaljno mišljenje o tome da bi predviđena mjera mogla stvoriti prepreke slobodnom kretanju robe u okviru unutarnjeg tržišta;

— ne dovodeći u pitanje stavke 4. i 5., za četiri mjeseca od donošenja bilo kojeg nacrta pravila o uslugama, od datuma kada Komisija primi priopćenje spomenuto u članku 8. stavku 1. ako Komisija ili druga država članica u roku od tri mjeseca od tog datuma dostavi detaljno mišljenje o tomu da bi predviđena mjera mogla stvoriti prepreke slobodnom kretanju usluga ili slobodi poslovnog nastana operatera usluga u okviru unutarnjeg tržišta.

Što se nacrta propisa o uslugama tiče, podrobna mišljenja Komisije ili država članica ne smiju utjecati na mjere kulturne politike, posebno u audiovizualnoj sferi, koje bi države članice mogle usvojiti u skladu s pravom Zajednice, uzimajući u obzir svoje lingvističke razlike, specifične nacionalne i regionalne karakteristike te kulturnu baštinu.

Država članica o kojoj je riječ podnosi izvješće Komisiji o postupku koji predlaže kako bi se takva podrobna mišljenja prihvatila. Komisija daje svoj komentar na tu reakciju.

U odnosu na propise koji se odnose na usluge, ta država članica, kada je to primjereno, navodi razloge zbog kojih se takva podrobna mišljenja ne mogu uzeti u obzir.

3. Uz izuzetak nacrta propisa o uslugama, države članice odgađaju donošenje nacrta tehničkog propisa za dvanaest mjeseci od datuma kada Komisija primi priopćenje navedeno u članku 8. stavku 1. ako u roku od tri mjeseca od toga datuma Komisija najavi svoju namjeru da predloži i usvoji neku direktivu, propis ili odluku o tom pitanju u skladu s člankom 189. Ugovora.";

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Stavci od 1. do 5. ne primjenjuju se u slučajevima kada je:

— neka država članica zbog hitnih razloga nastalih zbog ozbiljnih i nepredvidljivih okolnosti koje se odnose na zaštitu javnog zdravlja i sigurnosti, zaštitu životinja ili očuvanje biljaka, ili na propise o uslugama kao i zbog državne politike, posebno zaštite maloljetnika, obavezna pripremiti tehničke propise u vrlo kratkom vremenu kako bi ih odmah donijela i uvela bez mogućnosti ikakvih konzultacija, ili

— neka država članica zbog hitnih razloga nastalih zbog ozbiljnih okolnosti koje se odnose na zaštitu sigurnosti i integriteta financijskog sustava, posebno zaštitu deponenata, investitora i osiguranih osoba, obavezna odmah donijeti i provesti pravila o financijskim uslugama.

U priopćenju navedenom u točki 8., ta država članica navodi razloge hitnosti mjera koje je poduzela. Komisija, što je prije moguć,e daje svoje mišljenje o ovom priopćenju. Poduzima odgovarajuće korake u slučajevima kada se ovaj postupak nepravilno koristi. Komisija redovito obavješćuje Europski parlament."

6. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) prva i druga alineja stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„— poštuje obvezujuće akte Zajednice rezultat čega je donošenje tehničkih specifikacija ili propisa koji se odnose na usluge,

— ispunjava obveze koje nastaju na temelju međunarodnih sporazuma i čiji rezultat je donošenje zajedničkih tehničkih specifikacija ili pravila koja se odnose na usluge u Zajednici";

(b) šesta alineja stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„— ograničiti se na izmjene nekog tehničkog propisa u smislu točke 11. članka 1., u skladu sa zahtjevom Komisije, radi uklanjanja neke prepreke trgovini ili, kada je riječ o pravilima koja se odnose na usluge, slobodnom kretanju usluga ili slobodi poslovnog nastana operatera usluga.";

(c) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Stavci od 3. do 6. članka 9. ne odnose se na dobrovoljne sporazume navedene u drugoj alineji drugog podstavka točke 11. članka 1.

4. Članak 9. ne odnosi se na tehničke specifikacije ili druge zahtjeve ili pravila koja se odnose na usluge spomenute u trećoj alineji drugog podstavka točke 11. članka 1."

7. Dodaju se prilozi V. i VI. koji se nalaze u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice do 5. kolovoza 1999. donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donesu ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Komisija najkasnije dvije godine od datuma navedenog u prvom podstavku članka 2. stavka 1. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću procjenu primjene Direktive 98/34/EZ, posebno u kontekstu tehnoloških i tržišnih razvoja događaja koji se odnose na usluge navedene u točki 2. članka 1. Najkasnije tri godine od datuma navedenog u prvom podstavku članka 2. stavka 1., Komisija, ako je potrebno, predlaže Europskom parlamentu i Vijeću reviziju navedene Direktive.

U tu svrhu Komisija uzima u obzir sve eventualne primjedbe koje joj dostave države članice.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. srpnja 1998.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J.M. GIL-ROBLES	W. MOLTERER

PRILOG

„PRILOG V.

Indikativna lista usluga koje nisu obuhvaćene drugim podstavkom točke 2. članka 1

1. *Usluge koje se ne pružaju ‚na daljinu'*

Usluge koje se pružaju u fizičkoj prisutnosti pružatelja i primatelja, čak i kada se koriste elektroničke naprave

(a) medicinski pregledi ili tretmani u liječničkoj ordinaciji kod kojih se koristi elektronička oprema u fizičkoj prisutnosti pacijenta;

(b) konzultiranje elektroničkog kataloga u nekom dućanu u prisutnosti kupca;

(c) rezervacija avionskih karata u putničkoj agenciji kada je kupac fizički prisutan, pomoću mreže računala;

(d) elektroničke igre na raspolaganju u video-igraonici kada je korisnik fizički prisutan.

2. *Usluge koje se ne pružaju ‚elektroničkim sredstvima'*

— usluge čiji sadržaj je materijalan čak i kada se pružaju putem elektroničkih naprava:

(a) automati za izdavanje gotovine ili karata (novčanice, željezničke karte);

(b) pristup cestovnim mrežama, parkiralištima automobila itd., naplate za korištenje, čak i kada se elektroničke naprave nalaze na ulazu/izlazu koje kontrolira pristup i/ili osiguravaju točno plaćanje,

— samostalne (*off-line*) usluge: distribucija CD romova ili programska podrška (softver) na disketama,

— usluge koje se ne pružaju putem sustava elektronske obrade/inventure:

(a) usluge glasovne telefonije;

(b) usluge telefaksa/teleksa;

(c) usluge koje se pružaju glasovnom telefonijom ili faksom;

(d) liječničke konzultacije telefonom/telefaksom;

(e) konzultacije odvjetnika telefonom/telefaksom;

(f) neposredni marketing telefonom/telefaksom.

3. *Usluge koje se ne pružaju ‚na osobni zahtjev primatelja usluga'*

Usluge koje se pružaju prijenosom podataka bez da simultani primitak osobno traži neograničeni broj individualnih primatelja (transmisija s jedne točke na više točaka):

(a) usluge televizijskog emitiranja (uključujući usluge na zahtjev – *near-video on-demand* usluge), obuhvaćene točkom (a) članka 1. Direktive 89/552/EEZ;

(b) usluge radijskog emitiranja;

(c) teletekst.

PRILOG VI.

Indikativna lista financijskih usluga obuhvaćenih trećim podstavkom točke 5. članka 1

— Investicijske usluge

— Poslovi osiguranja i reosiguranja

— Bankovne usluge

— Poslovi povezani s mirovinskim fondovima

— Usluge povezane s trgovanjem budućnicama ili opcijama

Takve usluge posebno uključuju:

(a) investicijske usluge spomenute u Prilogu Direktivi 93/22/EEZ ([1]); usluge poduzeća koja se bave zajedničkim ulaganjima;

(b) usluge obuhvaćene aktivnostima koje podliježu međusobnom priznavanju, navedene u Prilogu Direktivi 89/646/EEZ ([2]);

(c) poslovi osiguranja i reosiguranja navedeni u:

— članku 1. Direktive 73/239/EEZ ([3]),

— Prilogu Direktivi 79/267/EEZ ([4]),

— Direktivi 64/225/EEZ ([5]),

— direktivama 92/49/EEZ ([6]) i 92/96/EEZ ([7]).

([1]) SL L 141, 11.6.1993., str. 27.
([2]) SL L 386, 30.12.1989., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 92/30/EEZ (SL L 110, 28.4.1992., str. 52.).
([3]) SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 92/49/EEZ (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.).
([4]) SL L 63, 13.3.1979., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/619/EEZ (SL L 330, 29.11.1990., str. 50.).
([5]) SL 56, 4.4.1964., str. 878/64. Direktiva kako je izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1973.
([6]) SL L 228, 11.8.1992., str. 1.
([7]) SL L 360, 9.12.1992., str. 1."